

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 20. septembra 2016*

[Znenie opravené uznesením z 20. decembra 2017]

„Odvolanie – Program podpory pre stabilitu Cyperskej republiky – Memorandum o porozumení z 26. apríla 2013 o špecifických podmienkach hospodárskej politiky uzavreté medzi Cyperskou republikou a európskym mechanizmom pre stabilitu – Úlohy Európskej komisie a Európskej centrálnej banky – Mimozmluvná zodpovednosť Európskej únie – Článok 340 druhý odsek ZFEÚ – Podmienky – Povinnosť dohliadať na zlučiteľnosť tohto memoranda o porozumení s právom Únie“

V spojených veciach C-8/15 P až C-10/15 P,

ktorých predmetom sú tri odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 9. januára 2015,

Ledra Advertising Ltd, so sídlom v Nikózii (Cyprus) (C-8/15 P),

Andreas Eleftheriou, bydliskom v Limassole (Cyprus) (C-9/15 P),

Eleni Eleftheriou, bydliskom v Limassole (C-9/15 P),

Lilia Papachristofi, bydliskom v Limassole (C-9/15 P),

Christos Theophilou, bydliskom v Nikózii (C-10/15 P),

Eleni Theophilou, bydliskom v Nikózii (C-10/15 P),

v zastúpení: A. Paschalidou, dikigoros, A. Paschadlidiou, barrister, a A. Riza, QC, ktorého splnomocnil C. Paschalides, solicitor,

odvolatelia,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: J.-P. Keppenne a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

[Znenie opravené uznesením z 20. decembra 2017] **Európska centrálna banka (ECB)**, v zastúpení: G. Várhelyi, K. Laurinavičius a O. Heinz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H.-G. Kamann, Rechtsanwalt,

žalované v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadžiev (spravodajca) a D. Šváby, sudcovia A. Rosas, E. Juhász, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund, M. Vilaras a E. Regan,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. februára 2016,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 21. apríla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojimi odvolaniami sa Ledra Advertising Ltd vo veci C-8/15 P, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou a Lilia Papachristofi vo veci C-9/15 P, ako aj Christos Theophilou a Eleni Theophilou vo veci C-10/15 P domáhajú zrušenia uznesení Všeobecného súdu Európskej únie z 10. novembra 2014, Ledra Advertising/Komisia a ECB (T-289/13, EU:T:2014:981); z 10. novembra 2014, Eleftheriou a Papachristofi/Komisia a ECB (T-291/13, neuvverejnené, EU:T:2014:978), a z 10. novembra 2014, Theophilou/Komisia a ECB (T-293/13, neuvverejnené, EU:T:2014:979) (ďalej spolu len „napadnuté uznesenia“), ktorými Všeobecný súd vyhlásil za sčasti neprípustné a sčasti nedôvodné ich žaloby smerujúcej v prvom rade k zrušeniu bodov 1.23 až 1.27 memoranda o porozumení o špecifických podmienkach hospodárskej politiky uzavretého medzi Cyperskou republikou a európskym mechanizmom pre stabilitu (EMS) 26. apríla 2013 (ďalej len „memorandum o porozumení z 26. apríla 2013“) a v druhom rade k náhrade škody uvedenej žalobcami vyplývajúcej zo zahrnutia týchto bodov do tohto memoranda a z porušenia povinnosti dohľadu Európskej komisie.

Právny rámec

Zmluva o EMS

- 2 Dňa 2. februára 2012 bola v Bruseli (Belgicko) uzavretá zmluva, ktorou sa zriaďuje európsky mechanizmus pre stabilitu medzi Belgickým kráľovstvom, Spolkovou republikou Nemecko, Estónskou republikou, Írskom, Helénskou republikou, Španielskym kráľovstvom, Francúzskou republikou, Talianskou republikou, Cyperskou republikou, Luxemburským veľkovevodstvom, Maltou, Holandským kráľovstvom, Rakúskou republikou, Portugalskou republikou, Slovinskou republikou, Slovenskou republikou a Fínskou republikou (ďalej len „zmluva o EMS“). Táto zmluva nadobudla účinnosť 27. septembra 2012.
- 3 Odôvodnenie 1 zmluvy o EMS znie:
„Európska rada sa 17. decembra 2010 zhodla na potrebe členských štátov eurozóny vytvoriť trvalý mechanizmus pre stabilitu. Európsky mechanizmus pre stabilitu (EMS) prevezme úlohy, ktoré v súčasnosti plní Európsky nástroj finančnej stability (ENFS) a európsky finančný stabilizačný mechanizmus (EFSM), t. j. poskytovanie finančnej pomoci podľa potreby členským štátom eurozóny.“

4 Podľa článkov 1 a 2, ako aj článku 32 ods. 2 uvedenej zmluvy zmluvné strany, to znamená členské štáty, ktorých menou je euro, medzi sebou zriaďujú medzinárodnú finančnú inštitúciu, EMS, ktorá má právnu subjektivitu.

5 Článok 4 ods. 1 a 3 a článok 4 ods. 4 prvý pododsek zmluvy o EMS stanovujú:

„1. EMS bude mať radu guvernérov, správnu radu, ako aj generálneho riaditeľa a vlastný personál podľa potreby.

...

3. Prijatie rozhodnutia na základe vzájomnej dohody si vyžaduje jednohlasný súhlas členov zúčastňujúcich sa hlasovania. Zdržanie sa hlasovania nebráni prijatiu rozhodnutia na základe vzájomnej dohody.

4. Odchylne od odseku 3 sa použije núdzový hlasovací postup v prípadoch, keď sa Komisia a [Európska centrálna banka (ECB)] zhodnú, že neschopnosť naliehavo prijať rozhodnutie na poskytnutie alebo vykonávanie finančnej pomoci vymedzené v článkoch 13 až 18 by ohrozilo hospodársku a finančnú udržateľnosť eurozóny. ...“

6 Článok 5 ods. 3 zmluvy o EMS stanovuje, že „na zasadnutiach rady guvernérov [EMS] sa ako pozorovateľ môže zúčastňovať člen Európskej komisie zodpovedný za hospodárske a menové záležitosti a prezident [Európskej centrálnej banky], ako aj predseda euroskupiny (ak nie je predsedom alebo guvernérom)“.

7 Článok 6 ods. 2 zmluvy o EMS stanovuje, že „člen Európskej komisie zodpovedný za hospodárske a menové záležitosti a prezident ECB môžu každý vymenovať jedného pozorovateľa [do správnej rady EMS]“.

8 Článok 12 zmluvy o EMS definuje zásady, ktorými sa riadi podpora stability, a vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Ak je potrebné ochrániť finančnú stabilitu eurozóny ako celku a jednotlivých členských štátov, EMS môže poskytnúť členovi EMS podporu pre stabilitu, ktorá podlieha prísnej podmienenosti v závislosti od vybraného finančného nástroja. Táto podmienenosť môže siahť od programov makroekonomickej úpravy až po nepretržité rešpektovanie vopred stanovených podmienok poskytnutia podpory.“

9 Postup udelenia podpory pre stabilitu členovi EMS je opísaný v článku 13 zmluvy o EMS takto:

„1. Člen EMS môže podať žiadosť o podporu pre stabilitu predsedovi rady guvernérov. V takejto žiadosti sa uvedie nástroj finančnej pomoci, ktorý sa zvažuje. Po prijatí takejto žiadosti predseda rady guvernérov poverí Európsku komisiu v spolupráci s ECB týmito úlohami:

- a) posúdiť, či existujú riziká pre finančnú stabilitu eurozóny ako celku alebo jej členských štátov v prípade, že ECB takúto analýzu ešte nepredložila podľa článku 18 ods. 2;
- b) posúdiť, či je verejný dlh udržateľný. Kedykoľvek je to vhodné a možné, vypracovať takéto posúdenie spoločne s [Medzinárodným menovým fondom (MMF)];
- c) posúdiť skutočné alebo potenciálne finančné potreby dotknutého člena EMS.

2. Na základe žiadosti členov EMS a posúdenia uvedeného v odseku 1 môže rada guvernérov v zásade rozhodnúť o udelení podpory pre stabilitu danému členovi EMS vo forme nástroja finančnej pomoci.

3. Ak sa podľa odseku 2 prijme rozhodnutie, rada guvernérov poverí Európsku komisiu – v spolupráci s ECB a kedykoľvek je to možné spoločne s MMF – úlohou rokovať s dotknutým členom EMS o memorande o porozumení, v ktorom sa podrobne opisuje podmienenosť viazaná na nástroj finančnej pomoci. Obsah memoranda o porozumení odzrkadľuje závažnosť nedostatkov, ktoré treba riešiť, a zvolený nástroj finančnej pomoci. Generálny riaditeľ EMS pripraví súbežne návrh dohody o nástroji finančnej pomoci vrátane finančných podmienok a výberu nástrojov, ktoré má schváliť rada guvernérov.

Memorandum o porozumení je plne v súlade s opatreniami týkajúcimi sa koordinácie hospodárskej politiky ustanovenej v [Zmluve o FEÚ], najmä s akýmkoľvek právnym aktom Európskej únie vrátane akéhokoľvek stanoviska, varovania, odporúčania alebo rozhodnutia určeného dotknutému členovi EMS.

4. Európska komisia podpisuje memorandum o porozumení v mene EMS pod podmienkou, že boli pred tým splnené podmienky stanovené v odseku 3 a po schválení radou guvernérov.

5. Správna rada schvaľuje dohodu o nástroji finančnej pomoci, pričom podrobne opíše finančné aspekty udeľovanej podpory pre stabilitu a, keď je to vhodné, vyplatenie prvej tranže pomoci.

...

7. Európska komisia – v spolupráci s ECB a kedykoľvek je to možné spoločne s MMF – bude poverená monitorovaním dodržiavania podmienenosti, na ktorú je viazaný nástroj finančnej pomoci.“

Memorandum o porozumení z 26. apríla 2013

10 Body 1.23 až 1.27 memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 (ďalej len „sporné body“) s názvom „Reštrukturalizácia a riešenie Cyprus Popular Bank a Bank of Cyprus“ znejú takto:

„1.23. Z posúdenia finančnej a účtovnej hodnoty, ktoré už bolo spomenuté, vyplynulo, že dve najväčšie cyperské banky sa nachádzajú v platobnej neschopnosti. Na nápravu tejto situácie začala vláda realizovať rozsiahly plán riešenia a reštrukturalizácie. S cieľom zabrániť, aby v budúcnosti narástla nerovnovážna situácia, a zabezpečiť obnovenie životaschopnosti odvetvia pri súčasnom zachovaní hospodárskej súťaže, bola prijatá stratégia nevyžadujúca použitie peňazí daňovníkov, ktorá sa skladá zo štyroch zložiek.

1.24. Po prvé, všetky aktíva (vrátane pôžičiek v oblasti námornej dopravy) súvisiace s Gréckom ocenené za nepriaznivých podmienok na 16,4 miliárd eur a všetky pasíva súvisiace s Gréckom ocenené za nepriaznivých podmienok na 15 miliárd eur boli prevedené. Grécke aktíva a pasíva nadobudla Piraeus Bank, ktorej reštrukturalizáciu zabezpečia grécke orgány. Prevod bol uskutočnený na základe dohody podpísanej 26. marca 2013. Keďže účtovná hodnota aktív predstavovala 19,2 miliardy eur, tento predaj umožnil podstatne znížiť objem vzájomných pohľadávok medzi Gréckom a Cyprom.

1.25. Pokiaľ ide o dcérsku spoločnosť [Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd (ďalej len ‚Cyprus Popular Bank‘)] v Spojenom kráľovstve, všetky vklady boli prevedené do britskej dcérskej spoločnosti [Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia Ltd (ďalej len ‚Bank of Cyprus‘)]. Súvisiace aktíva boli včlenené do Bank of Cyprus.

1.26. Po druhé Bank of Cyprus preberie – postupom spočívajúcim v nákupe a zlúčení – cyperské aktíva Cyprus Popular Bank v ich skutočnej hodnote, ako aj v nominálnej hodnote jej poistené vklady a jej poskytovanie núdzovej pomoci pri zvyšovaní likvidity. Nepoistené vklady Cyprus Popular Bank zostanú aj naďalej v pôvodnom subjekte. Cieľom je, aby hodnota prevádzaného

majetku bola vyššia ako prevedené záväzky, aby teda rozdiel zodpovedal rekapitalizácii Bank of Cyprus, ktorú uskutoční Cyprus Popular Bank, vo výške 9 % prevedených aktív, ktoré sú vážené v závislosti od rizika, ktoré je s nimi spojené. Rekapitalizácia Bank of Cyprus sa vykoná tak, aby táto banka po skončení programu dosiahla prahové hodnoty pomeru vlastných zdrojov vo výške 9 % za nepriaznivých podmienok záťažového testu, čo by malo prispieť k obnoveniu dôvery a normalizácii podmienok financovania. Premena 37,5 % nepoistených vkladov v Bank of Cyprus na akcie triedy A spojené s plnými hlasovacími právami a nárokom na dividendy pokryje väčšinu kapitálových potrieb pomocou dodatočných vkladov vlastných zdrojov z pôvodného subjektu Cyprus Popular Bank. Časť zvyšných nepoistených vkladov Bank of Cyprus bude dočasne zmrazená.

- 1.27. Po tretie do konca júna 2013 sa dokončí podrobnejšie a aktualizované nezávislé ocenenie aktív Bank of Cyprus a Cyprus Popular Bank v súlade s požiadavkami rámca na riešenie problémov bánk, s cieľom zabezpečiť dosiahnutie cieľov kapitalizácie. Na tento účel sa po konzultácii s Európskou komisiou, ECB a MMF najneskôr do polovice apríla 2013 dohodnú referenčné podmienky pre vykonanie nezávislého ocenenia. Po vykonaní tohto ocenenia sa v prípade potreby uskutoční ďalšia premena nepoistených vkladov na akcie triedy A tak, aby bolo po skončení programu zabezpečené dosiahnutie cieľa minimálnej úrovne vlastných zdrojov vo výške 9 % za rizikových podmienok. Ak by s ohľadom na tento cieľ musela byť Bank of Cyprus rekapitalizovaná, pristúpi sa k spätnému odkúpeniu akcií, aby bolo možné vyplatiť vkladateľov vo výške sumy zodpovedajúcej tomuto rekapitalizovaniu.“

Vnútroštátne právo

- 11 Podľa bodu 3 ods. 1 a bodu 5 ods. 1 O peri exiyiansis pistotikon kai allon idrimaton nomos (zákon o reorganizácii úverových a ďalších inštitúcií) z 22. marca 2013 [EE, príloha I (I), č. 4379, 22.3.2013, ďalej len „zákon z 22. marca 2013“] bola reorganizáciou inštitúcií podľa uvedeného zákona poverená Kentriki Trapeza tis Kyprou (Cyperská centrálna banka, ďalej len „CCB“) spoločne s Ypourgeio Oikonomikon (ministerstvo financií). Bod 12 ods. 1 zákona z 22. marca 2013 na tento účel jednak stanovuje, že CCB môže nariadením vykonať reštrukturalizáciu dlhov a záväzkov inštitúcie, v ktorej sa vykonáva reorganizácia, a to znížením, premenou, reštrukturalizáciou alebo zmenou základného imania alebo zostatku akýchkoľvek existujúcich alebo budúcich pohľadávok voči tejto inštitúcii, prípadne konverziou dlhopisov do vlastného majetku. Po druhé tento článok stanovuje, že v zmysle bodu 2 piateho odseku zákona z 22. marca 2013 sú „poistené vklady“ vylúčené z týchto opatrení. Medzi stranami je nesporné, že ide o vklady nižšie ako 100 000 eur.
- 12 To peri diasosis me idia mesa tis Trapezas Kyprou Dimosias Etaireias Ltd Diatagma tou 2013, Kanonistiki Dioikitiko Praxi No. 103 [nariadenie z roku 2013 o reorganizácii Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia Ltd jej vlastnými prostriedkami, regulačný správny akt č. 103, EE, príloha III(I), č. 4645, 29.3.2013, s. 769, ďalej len „nariadenie č. 103“] stanovuje rekapitalizáciu Bank of Cyprus najmä na náklady jej majiteľov nepoistených vkladov, akcionárov a držiteľov dlhopisov, aby mohla pokračovať v poskytovaní bankových služieb. Nepoistené vklady boli teda premenené na akcie Bank of Cyprus (37,5 % z každého nepoisteného vkladu), na prevoditeľné cenné papiere Bank of Cyprus – na akcie alebo na vklady (22,5 % z každého nepoisteného vkladu) – a na cenné papiere, ktoré môže CCB previesť na vklady (40 % z každého nepoisteného vkladu). Toto nariadenie nadobudlo v súlade so svojím bodom 10 účinnosť 29. marca 2013 o 6:00.
- 13 Ustanovenia bodu 2 v spojení s bodom 5 Peri tis Polisis Orismenon Ergasion tis Cyprus Popular Bank Public Co Ltd Diatagma tou 2013, Kanonistiki Dioikitiki Praxi No. 104 [nariadenie z roku 2013 o predaji niektorých prevádzok Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd, regulačný správny akt č. 104, EE, príloha III(I), č. 4645, 29.3.2013, s. 781, ďalej len „nariadenie č. 104“] stanovovali k 29. marcju 2013

o 6:10 hod. prevod niektorých aktív a pasív Cyprus Popular Bank, vrátane vkladov do 100 000 eur, na Bank of Cyprus. Vklady prevyšujúce 100 000 eur boli ponechané v Cyprus Popular Bank až do jej likvidácie.

Okolnosti predchádzajúce sporom

- 14 Počas prvých mesiacov roku 2012 sa niektoré banky so sídlom na Cypre, vrátane Cyprus Popular Bank a Bank of Cyprus dostali do finančných ťažkostí. Cyperská republika preto považovala za nevyhnutnú ich rekapitalizáciu a v tejto súvislosti predložila predsedovi Euroskupiny žiadosť o finančnú pomoc z ENFS alebo EMS.
- 15 Euroskupina vo svojom vyhlásení z 27. júna 2012 uviedla, že požadovanú finančnú pomoc poskytne ENFS alebo EMS v rámci programu makroekonomickej úpravy, ktorý bude konkretizovaný v memorande o porozumení a o ktorom budú viesť rokovania na jednej strane Európska komisia spolu s ECB a MMF a na druhej strane cyperské orgány.
- 16 Cyperská republika a ďalšie členské štáty, ktorých menou je euro, dospeli v marci 2013 k politickej dohode o návrhu memoranda o porozumení. Vo vyhlásení zo 16. marca 2013 euroskupina vyjadrila súhlas s týmto memorandom a pripomenula určité plánované nápravné opatrenia, vrátane zavedenia dane z bankových vkladov. Euroskupina uviedla, že vzhľadom na uvedený kontext sa domnieva, že poskytnutie finančnej pomoci, ktorou je možné zabezpečiť finančnú stabilitu Cypru a eurozóny, je v zásade odôvodnené, a vyzvala dotknuté strany, aby urýchlili prebiehajúce rokovania.
- 17 Dňa 18. marca 2013 nariadila Cyperská republika zatvorenie bánk 19. a 20. marca 2013. Cyperské orgány sa rozhodli predĺžiť zatvorenie bánk do 28. marca 2013, aby sa vyhlí hromadným výberom vkladov.
- 18 Dňa 19. marca 2013 cyperský parlament odmietol návrh zákona cyperskej vlády o zavedení dane zo všetkých bankových vkladov na Cypre. Tento parlament následne prijal zákon z 22. marca 2013.
- 19 Euroskupina vo svojom vyhlásení 25. marca 2013 uviedla, že dospela k dohode s cyperskými orgánmi o základných prvkoch budúceho programu makroekonomickej úpravy, ktorý podporujú všetky členské štáty, ktorých menou je euro, ako aj Komisia, ECB a MMF. Euroskupina okrem toho vyjadrila súhlas s plánmi reštrukturalizácie finančného sektora uvedenými v prílohe k tomuto vyhláseniu.
- 20 Dňa 25. marca 2013 začal guvernér CCB proces reorganizácie Bank of Cyprus a Cyprus Popular Bank. Dňa 29. marca 2013 boli na tento účel uverejnené na základe zákona z 22. marca 2013 nariadenia č. 103 a 104.
- 21 Pri nadobudnutí účinnosti týchto nariadení boli odvolatelia držiteľmi vkladov v Bank of Cyprus alebo Cyprus Popular Bank. Uplatnenie opatrení stanovených v týchto nariadeniach spôsobilo podstatné zníženie hodnoty týchto vkladov, ktoré bolo odvolateľmi presne vyčíslené.
- 22 Na zasadnutí, ktoré sa konalo 24. apríla 2013, Rada guvernérov EMS:
  - sa v súlade s návrhom generálneho riaditeľa EMS rozhodla poskytnúť podporu pre stabilitu Cyperskej republiky v podobe nástroja finančnej pomoci,
  - schválila návrh memoranda o porozumení dohodnutého medzi Komisiou, v spolupráci s ECB a MMF, a Cyperskou republikou,
  - poverila Komisiu, aby toto memorandum podpísala v mene EMS.

- 23 Memorandum o porozumení z 26. apríla 2013 bolo podpísané ministrom financií Cyperskej republiky, guvernérom CCB a podpredsedom Komisie O. Rehnom v mene EMS.
- 24 Dňa 8. mája 2013 schválila rada guvernérov EMS dohodu o nástroji finančnej pomoci, ako aj navrhovaný spôsob vyplatenia prvej tranže pomoci Cyperskej republike. Táto tranža bola rozdelená do dvoch platieb, z ktorých prvá sa vykonala 13. mája 2013 (dve miliardy eur) a druhá 26. júna 2013 (jedna miliarda eur). Druhá tranža pomoci vo výške 1,5 miliardy eur bola vyplatená 27. septembra 2013.

Konania pred Všeobecným súdom a napadnuté uznesenia

- 25 Žalobcovia návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 24. mája 2013 podali tri žaloby, ktorými sa domáhali:
- zaviazania Komisie a ECB, aby im vyplatili náhradu vo výške zníženia hodnoty ich vkladov,
  - „okrem toho a/alebo subsidiárne“ zrušenia sporných bodov a
  - naliehavého preskúmania žaloby a pred vykonaním tohto preskúmania prijatia „nevyhnutných predbežných opatrení v zmysle článku [279 ZFEÚ] na zachovanie [ich] postavenia bez toho, aby tým bola akokoľvek ovplyvnená podpora pre stabilitu poskytnutá [Cyperskej republike]“.
- 26 Samostatnými podaniami podanými do kancelárie Všeobecného súdu 24. septembra a 1. októbra 2010 Komisia a ECB vzniesli námietky neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 27 Napadnutými uzneseniami Všeobecný súd zamietol žaloby v celom rozsahu ako čiastočne neprípustné a čiastočne zjavne bez akéhokoľvek právneho základu.

Návrhy účastníkov konania

- 28 Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnuté uznesenia vzhľadom na prvé dva návrhy podané v prvostupňovom konaní, t. j. návrh na náhradu škody a/alebo návrh na zrušenie sporných bodov, a
  - vrátil veci Všeobecnému súdu.
- 29 Európska komisia a ECB navrhujú, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolania a
  - zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.
- 30 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 21. augusta 2015 boli veci C-8/15 P až C-10/15 P spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

O odvolaniach

- 31 Na podporu svojich odvolaní odvolatelia uvádzajú dôvod založený na nesprávnom posúdení Všeobecného súdu pri hodnotení naplnenia podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie.

32 Komisia a ECB namietajú neprípustnosť odvolaní a dodávajú, že v každom prípade sa dôvod uvedený na podporu odvolaní musí zamietnuť ako neopodstatnený.

O prípustnosti

33 Komisia a ECB namietajú neprípustnosť odvolaní z dôvodu, že odvolatelia sa v podstate obmedzili na zopakovanie dôvodov a tvrdení, ktoré už uviedli pred Všeobecným súdom, a že spochybňujú posúdenie skutkového stavu Všeobecným súdom, pokiaľ ide o rôzne predložené dôkazy.

34 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa odvolanie proti rozhodnutiam Všeobecného súdu obmedzuje len na právne otázky a musí sa zakladať na dôvodoch založených na nedostatku právomoci Všeobecného súdu, porušení procesných pravidiel pred Všeobecným súdom, ktoré sa nepriaznivo dotýka záujmov odvolateľa, alebo na porušení práva Únie Všeobecným súdom (pozri najmä rozsudok zo 4. septembra 2014, Španielsko/Komisia, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, bod 42 a citovanú judikatúru).

35 Z článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ako aj z článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora okrem toho vyplýva, že odvolanie musí presne uviesť napádané časti rozsudku, ktorého zrušenie žiada, ako aj právne tvrdenia, ktoré konkrétnym spôsobom podporujú tento návrh (pozri najmä rozsudky zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 34, a zo 4. septembra 2014, Španielsko/Komisia, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, bod 43).

36 Predovšetkým sa v článku 169 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku vyžaduje, aby sa v právnych dôvodoch a právnych tvrdeniach presne označili časti odôvodnenia rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré sa napádajú.

37 Na základe týchto ustanovení nezodpovedá požiadavkám odôvodnenia také odvolanie, ktoré sa obmedzuje na zopakovanie alebo doslovné citovanie žalobných dôvodov a tvrdení uvedených pred Všeobecným súdom vrátane tých, ktoré sa zakladali na skutočnostiach, ktoré tento súd výslovne odmietol. Takéto odvolanie v skutočnosti predstavuje návrh na opätovné preskúmanie žaloby, ktorá už bola podaná na Všeobecný súd, ktoré nespadá do právomoci Súdneho dvora (pozri rozsudok zo 4. septembra 2014, Španielsko/Komisia, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, bod 44 a citovanú judikatúru).

38 Pokiaľ však odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Únie vykonané Všeobecným súdom, môžu sa právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolania. Ak by totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach už použitých pred Všeobecným súdom, predmetné konanie by bolo zbavené časti svojho významu (pozri rozsudok zo 4. septembra 2014, Španielsko/Komisia, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, bod 45 a citovanú judikatúru).

39 V prejednávanej veci sa odvolatelia snažia svojím odvolaním preukázať neexistenciu alebo nedostatočnosť odôvodnenia napadnutých uznesení a spochybniť odpoveď, ktorú Všeobecným súd výslovne uviedol na právne otázky, ktoré môžu byť predmetom preskúmania Súdny dvorom v rámci odvolania.

40 Navyše hoci je pravda, že štruktúre a argumentácii rozvinutej odvolateľmi v rámci ich odvolaní chýba presnosť, napriek tomu je potrebné konštatovať, že v súlade s článkom 169 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora sú v nich uvedené spochybnené dôvody napadnutých uznesení, ako aj právne argumenty umožňujúce Súdnemu dvoru uskutočniť z právneho hľadiska jeho preskúmanie zákonnosti.

41 Z toho vyplýva, že odvolania sú prípustné.

O veci samej

Tvrdenia odvolateľov

- 42 Odvolatelia vytykajú Všeobecnému súdu, že vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď sa v bode 45 napadnutých uznesení uspokojil s usúdením, že úlohy zverené Komisii a ECB nezahŕňali výkon nijakej vlastnej rozhodovacej právomoci. Všeobecný súd tým údajne porušil článok 13 ods. 4 zmluvy o EMS, keďže nezohľadnil skutočnosť, že Komisia podpísala memorandum o porozumení z 26. apríla 2013, hoci podľa nej obsahovalo nezákonnú podmienku. Skutočne zodpovedné za záchranu cyperských bánk pomocou vnútorných zdrojov sú teda podľa nej Komisia a ECB.
- 43 V tejto súvislosti odvolatelia uvádzajú, že pred Všeobecným súdom uviedli, že skutočná príčina zníženia hodnoty ich vkladov spočíva v podmienkach, s ktorými bolo spojené poskytnutie nástroja finančnej pomoci Cyperskej republike, a v spôsobe, akým Komisia a ECB vyžadovali splnenie týchto podmienok. Tento členský štát bol totiž údajne zaviazaný Komisiou a ECB na prijatie nariadení č. 103 a 104, pod záštitou úradníkov týchto inštitúcií, ktorí v tejto súvislosti naliehavo zakročili. Odvolatelia v tejto súvislosti spresňujú, že Cyperská republika podala žiadosť o nástroj finančnej pomoci na to, aby rekapitalizovala Cyprus Popular Bank a Bank of Cyprus, a nie na to, aby ich riešila prostredníctvom predčasného použitia nástroja záchrany pomocou vnútorných zdrojov. Podľa odvolateľov bolo naopak pôvodné stanovisko Komisie a ECB také, že je vhodné uplatniť tento nástroj.
- 44 Odvolatelia vytykajú Všeobecnému súdu, že neodpovedal na ich tvrdenia smerujúce k preukázaniu rozhodujúcej úlohy zohrávanej uvedenými inštitúciami v rámci prijatia memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 a v dôsledku toho v rámci vzniku finančnej ujmy spojenej s rekapitalizáciou Bank of Cyprus a riešením Cyprus Popular Bank.
- 45 Odvolatelia rovnako tvrdia, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia pri preskúmaní ich tvrdenia, že Komisia nedohliadla na to, aby bolo toto memorandum o porozumení z 26. apríla 2013 zlučiteľné s právom Únie.
- 46 Odvolatelia teda vytykajú Všeobecnému súdu, že nedostatočne zohľadnil údajnú nečinnosť Komisie, hoci podľa znenia bodu 164 rozsudku z 27. novembra 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756), úlohy zverené Komisii zmluvou o EMS jej umožňujú, ako stanovuje článok 13 ods. 3 a 4 tejto zmluvy, dohliadať na zlučiteľnosť memoránd o porozumení uzatvorených EMS s právom Únie a podľa bodu 174 tohto rozsudku v zmysle článku 13 ods. 3 tejto zmluvy musí byť memorandum o porozumení uzatvorené s členským štátom, ktorý požaduje podporu stability, plne zlučiteľné s právom Únie. Súdny dvor tak podľa nich uviedol, že podmienenosť, s ktorou je spojený nástroj finančnej pomoci, musí byť v súlade s právom Únie.
- 47 Uplatnenie opatrenia na záchranu pomocou vnútorných zdrojov, ako je opatrenie uvedené v sporných bodoch, pritom údajne predstavuje zjavné porušenie práva vlastníť majetok, ktoré je v rozpore s článkom 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) aj článkom 1 dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísanému v Ríme 4. novembra 1950.
- 48 Rada a ECB spochybňujú dôvodnosť tvrdení, ktoré uviedli odvolatelia.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 49 Odvolatelia svojím odvolacím dôvodom spochybňujú posúdenie Všeobecného súdu týkajúce sa úlohy, ktorú mali Komisia a ECB v rámci prijatia memoranda o porozumení z 26. apríla 2013. Predovšetkým tvrdia, že tieto inštitúcie sú skutočnými autormi záchrany pomocou vnútorných zdrojov, ktorá sa

uskutočnila na Cypre, a že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia pri preskúmaní ich tvrdenia, že Komisia nedohliadla na to, aby bolo toto memorandum o porozumení z 26. apríla 2013 zlučiteľné s právom Únie.

- 50 Tento odvolací dôvod sa na jednej strane týka bodov 44 až 47 napadnutých uznesení, v ktorých Všeobecný súd uviedol, že Komisia a ECB neboli pôvodcami prijatia memoranda o porozumení z 26. apríla 2013, a preto vyhlásil, že nemá právomoc na rozhodnutie o žalobách na náhradu škody, pokiaľ tieto žaloby vychádzajú z nezákonnosti sporných bodov. Na druhej strane sa týka bodov 48 až 54 napadnutých uznesení, v ktorých Všeobecný súd v podstate rozhodol, že odvolatelia nepreukázali, že ujma, ktorú údajne utrpeli, bola spôsobená tým, že Komisia porušila namietanú povinnosť zabezpečiť zlučiteľnosť memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 s právom Únie.
- 51 Všeobecný súd v bode 44 napadnutých uznesení uviedol, že uvedené memorandum bolo prijaté spoločne zo strany EMS a Cyperskej republiky a že ako vyplýva z článku 13 ods. 4 zmluvy o EMS, Komisia podpísala uvedené memorandum iba v mene EMS. Následne vychádzajúc z bodu 161 rozsudku z 27. novembra 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756), v bode 45 uvedených uznesení pripomenul, že hoci zmluva o EMS ukladá Komisii a ECB určité úlohy spojené s realizáciou cieľov tejto zmluvy, na jednej strane funkcie zverené Komisii a ECB zmluvou o EMS nezahŕňajú nijakú vlastnú rozhodovaciu právomoc a na druhej strane činnosti vykonávané týmito dvomi inštitúciami v rámci tejto zmluvy zaväzujú len EMS.
- 52 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z vyhlásenia euroskupiny z 27. júna 2012, Komisia a ECB boli poverené rokovať s cyperskými orgánmi o programe makroekonomickej úpravy, ktorý sa mal konkretizovať v memorande o porozumení. Komisia a ECB podieľaním sa na rokovaníach s cyperskými orgánmi, prinášaním svojich technických znalostí, poskytovaním rád a navrhovaním smerovania konali v rámci právomocí, ktoré im priznáva článok 13 ods. 3 zmluvy o EMS. Podieľanie sa Komisie a ECB, ako je upravené týmto ustanovením, na postupe vedúcom k podpisu memoranda o porozumení z 26. apríla 2013 však neumožňuje považovať toto memorandum za akt, ktorý im možno pripísať.
- 53 Ako totiž Súdny dvor zdôraznil v bode 161 rozsudku z 27. novembra 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756), akokoľvek sú funkcie zverené Komisii a ECB zmluvou o EMS dôležité, nezahŕňajú nijakú vlastnú rozhodovaciu právomoc. Okrem toho činnosť vykonávaná týmito dvomi inštitúciami v rámci tej istej zmluvy zaväzuje len EMS.
- 54 Navyše ako uviedol generálny advokát v bode 53 svojich návrhov, skutočnosť, že jedna alebo viaceré inštitúcie Únie môžu zohrávať určitú úlohu v rámci EMS, však nemení povahu aktov EMS, ktoré nie sú súčasťou právneho poriadku Únie.
- 55 Hoci však takéto konštatovanie môže mať vplyv na podmienky prípustnosti žaloby o neplatnosť, ktorú možno podať na základe článku 263 ZFEÚ, nemôže tvoriť prekážku tomu, aby sa Komisii a ECB vytýkalo nezákonné správanie prípadne spojené s prijatím memoranda o porozumení v mene EMS, v rámci žaloby o náhradu škody na základe článku 268 a článku 340 druhého a tretieho odseku ZFEÚ.
- 56 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že úlohy zverené Komisii a ECB v rámci zmluvy o EMS nezasahujú do právomocí, ktoré Zmluvy o EÚ a FEÚ zverujú týmto inštitúciám (rozsudok z 27. novembra 2012, Pringle, C-370/12, EU:C:2012:756, bod 162).
- 57 Pokiaľ ide konkrétne o Komisiu, z článku 17 ods. 1 ZEÚ vyplýva, že Komisia „podporuje všeobecný záujem Únie“ a „dohliada na uplatňovanie práva Únie“ (rozsudok z 27. novembra 2012, Pringle, C-370/12, EU:C:2012:756, bod 163).

- 58 Okrem toho úlohy priznané Komisii zmluvou o EMS jej ukladajú, ako stanovuje článok 13 ods. 3 a 4 tejto zmluvy, povinnosť dohliadať na zlučiteľnosť memoránd o porozumení, ktoré uzatvára EMS, s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. novembra 2012, Pringle, C-370/12, EU:C:2012:756, bod 164).
- 59 V dôsledku toho, ako Komisia sama pripustila v odpovedi na otázku položenú na pojednávaní, táto inštitúcia si v rámci zmluvy o EMS ponecháva svoju úlohu strážkyne Zmlúv, ako vyplýva z článku 17 ods. 1 ZEÚ, v dôsledku čoho by mala byť povinná nepodpísať memorandum o porozumení, ak má pochybnosti o jeho zlučiteľnosti s právom Únie.
- 60 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia pri výklade a uplatnení článku 268 a článku 340 druhého a tretieho odseku ZFEÚ, keď v bodoch 46 a 47 napadnutých uznesení uviedol, že nemá právomoc na prejednanie žaloby o náhradu škody vychádzajúcej z nezákonnosti sporných bodov na základe jednoduchého konštatovania, že prijatie uvedených bodov nemožno formálne pripísať ani Komisii, ani ECB.
- 61 Je teda potrebné vyhovieť odvolaniu a zrušiť napadnuté uznesenia.

O žalobe pred Všeobecným súdom

- 62 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečné rozhodnutie vo veci, ak to stav konania dovoľuje. Tak je to aj v prejednávanej veci.
- 63 Súdny dvor totiž môže rozhodnúť o návrhu odvolateľov na základe článku 268 a článku 340 druhého a tretieho odseku ZFEÚ na náhradu údajne spôsobenej škody vyplývajúcej na jednej strane z toho, že Komisia a ECB zahrnuli sporné body do memoranda o porozumení z 26. apríla 2013, a na druhej strane z nečinnosti Komisie v rámci prijatia tohto memoranda o porozumení v rozpore s povinnosťou dbať na to, aby toto memorandum bolo v súlade s právom Únie.
- 64 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie v zmysle článku 340 druhého odseku ZFEÚ je podmienený súčasným splnením podmienok, ktorými sú protiprávnosť konania vytykáneho inštitúcii Únie, existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním inštitúcie a údajnou škodou (rozsudok zo 14. októbra 2014, Giordano/Komisia, C-611/12 P, EU:C:2014:2282, bod 35 a citovaná judikatúra).
- 65 Pokiaľ ide o prvú podmienku, Súdny dvor už mnohokrát spresnil, že je potrebné, aby sa preukázalo dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom (pozri najmä rozsudky zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 42, ako aj z 10. júla 2014, Nikolaou/Dvor audítorov, C-220/13 P, EU:C:2014:2057, bod 53).
- 66 V prejednávanej veci je právnou normou, v súvislosti s ktorou odvolatelia vytykajú Komisii, že nedohliadla na jej dodržanie v rámci prijatia memoranda o porozumení z 26. apríla 2013, článok 17 ods. 1 Charty. Toto ustanovenie, ktoré uvádza, že každý má právo vlastniť svoj oprávnené nadobudnutý majetok, predstavuje právnou normu, ktorej cieľom je priznať práva jednotlivcom.
- 67 Okrem iného je potrebné zdôrazniť, že hoci členské štáty v rámci zmluvy o EMS neuplatňujú právo Únie, v dôsledku čoho im v tomto rámci Charta nie je určená (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. novembra 2012, Pringle, C-370/12, EU:C:2012:756, body 178 až 181), naproti tomu je Charta určená inštitúciam Únie, vrátane situácií – ako uviedol generálny advokát v bode 85 svojich návrhov – keď konajú mimo právneho rámca Únie. Okrem toho Komisia je povinná v rámci prijatia memoranda o porozumení, akým je memorandum o porozumení z 26. apríla 2013, tak na základe článku 17 ods. 1 ZEÚ, ktorý jej zveruje všeobecnú úlohu dohliadať na uplatňovanie práva Únie, ako aj

na základe článku 13 ods. 3 a 4 zmluvy o EMS, ktorý jej ukladá dohliadať na zlučiteľnosť memoránd o porozumení uzavretých EMS s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. novembra 2012, Pringle, C-370/12, EU:C:2012:756, body 163 a 164), zabezpečiť, aby bolo takéto memorandum zlučiteľné so základnými právami zaručenými Chartou.

- 68 V dôsledku toho je potrebné preskúmať, či Komisia prispela k dostatočne závažnému porušeniu práva odvolateľov vlastniť majetok v zmysle článku 17 ods. 1 Charty v rámci prijatia memoranda o porozumení z 26. apríla 2013.
- 69 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že právo vlastniť majetok zaručené týmto ustanovením Charty nie je absolútnou požiadavkou, ale že jeho výkon môže byť predmetom obmedzení opodstatnených cieľmi všeobecného záujmu sledovanými Úniou (pozri rozsudky zo 16. novembra 2011, Bank Mellī Iran/Rada, C-548/09 P, EU:C:2011:735, bod 113, a z 12. mája 2016, Bank of Industry and Mine/Rada, C-358/15 P, EU:C:2016:338, bod 55).
- 70 V dôsledku toho, ako vyplýva z článku 52 ods. 1 Charty, uplatnenie práva vlastniť majetok môže byť obmedzené pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu sledovaným Úniou a nepredstavujú vo vzťahu k sledovanému účelu neprimeraný a neúnosný zásah, ktorým by bola zasiahnutá samotná podstata takto zaručeného práva (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. novembra 2011, Bank Mellī Iran/Rada, C-548/09 P, EU:C:2011:735, bod 114, a z 12. mája 2016, Bank of Industry and Mine/Rada, C-358/15 P, EU:C:2016:338, bod 56).
- 71 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ako vyplýva z článku 12 Zmluvy o EMS, prijatie memoranda o porozumení, ako je memorandum o porozumení vyplývajúce z rokovaní medzi cyperskými orgánmi a najmä Komisiou, zodpovedá cieľu všeobecného záujmu sledovanému Úniou, a to cieľu zabezpečiť stabilitu bankového sektora eurozóny ako celku.
- 72 Finančné služby totiž zohrávajú ústrednú úlohu v hospodárstve Únie. Banky a úverové inštitúcie sú základným zdrojom financovania pre podniky pôsobiace na jednotlivých trhoch. Banky sú navyše často navzájom úzko prepojené a mnohé z nich pôsobia na medzinárodnej úrovni. Z tohto dôvodu existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch. Negatívne účinky sa potom môžu prejaviť aj v ostatných odvetviach hospodárstva (rozsudok z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 50).
- 73 V prejednávanej veci opatrenia uvedené v sporných bodoch stanovujú najmä prevzatie poistených vkladov v Cyprus Popular Bank zo strany Bank of Cyprus, premenu 37,5 % nepoistených vkladov v Bank of Cyprus na akcie spojené s plnými hlasovacími právami a nárokom na dividendu, ako aj dočasné zmrazenie inej časti týchto nepoistených vkladov, pričom bolo spresnené, že ak by musela byť Bank of Cyprus rekapitalizovaná vzhľadom na cieľ dosiahnuť najnižšiu úroveň vlastných zdrojov vo výške 9 % za rizikových podmienok, pristúpi sa k spätnému odkúpeniu akcií, aby bolo možné vyplatiť majiteľov nepoistených vkladov vo výške sumy zodpovedajúcej tomuto prekapitalizovaniu.
- 74 Vzhľadom na cieľ spočívajúci v zaistení stability bankového sektora eurozóny a s prihliadnutím na bezprostredné nebezpečenstvo finančných strát, ktorému by boli vystavení vkladatelia do dvoch dotknutých bánk v prípade ich konkurzu, takéto opatrenia nepredstavujú neprimeraný a neznesiteľný zásah ohrozujúci samotnú podstatu práva odvolateľov vlastniť majetok. V dôsledku toho ich nemožno považovať za neopodstatnené obmedzenia tohto práva (pozri analogicky rozsudok z 10. júla 2003, Booker Aquaculture a Hydro Seafood, C-20/00 a C-64/00, EU:C:2003:397, body 79 až 86).
- 75 Vzhľadom na tieto okolnosti sa nemožno domnievať, že Komisia tým, že umožnila prijatie sporných bodov, prispela k porušeniu práva odvolateľov vlastniť majetok zaručeného článkom 17 ods. 1 Charty.

76 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci nie je splnená prvá podmienka uplatnenia mimozmluvnej zodpovednosti Únie, v dôsledku čoho sa návrhy na náhradu škody predložené odvolateľmi musia zamietnuť ako návrhy bez právneho základu.

O trovách

77 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku, ktorý sa na základe jeho článku 184 ods. 1 uplatňuje na konanie o odvolaní, ak je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Súdny dvor medzi nich rozdelí náhradu trov konania.

78 Keďže odvolaniam sa vyhovel, ale žalobné návrhy boli zamietnuté, Ledra Advertising, A. Eleftheriou, E. Eleftheriou, L. Papachristofi, Ch. Theophilou a E. Theophilou, ako aj Komisia a ECB znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 10. novembra 2014, Ledra Advertising/Komisia a ECB (T-289/13, EU:T:2014:981); z 10. novembra 2014, Eleftheriou a Papachristofi/Komisia a ECB (T-291/13, neuvverejnené, EU:T:2014:978), a z 10. novembra 2014, Theophilou/Komisia a ECB (T-293/13, neuvverejnené, EU:T:2014:979), sa zrušujú.**
2. **Žaloby podané na Všeobecný súd vo veciach T-289/13, T-291/13 a T-293/13 sa zamietajú.**
3. **Ledra Advertising Ltd, Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou, Lilia Papachristofi, Christos Theophilou a Eleni Theophilou, Európska komisia a Európska centrálna banka (ECB) znášajú svoje vlastné trovy konania vynaložené tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní.**

Podpisy